

CZAKÓ GÁBOR

Magyar Pravda

 moszkvai Vörös téren Sztálin vendégeként nézi a díszszemlét Hannibál, Hunyadi és Napóleon. Azt mondja Hannibál: ha nekem ilyen repülőgépeim lettek volna, akkor Rómába menet nem kellett volna átkelnem az Alpokon az elefántjaimmal. Azt mondja Hunyadi: ha nekem ilyen tankjaim lettek volna, egy hónap alatt kivertem volna a törököt Európából. Napóleon a Pravdát bújja: ha nekem ilyen újságom lett volna, máig nem tudná a világ, hogy elvesztettem a waterlooi csatát...

Az Arvisura-ügy korunk egyik igen jellemző kórtünete. Annak bizonyossága, hogy a kereszténységét megtagadó európai ember talaját vesztvén infantilizálódik. Nem gyermek marad, hanem gyermeteg lesz. Fél a világtól, nem meri megismerni, retteg fölőni, szellemi képességei megrekednek az éretlen képzelgés szintjén. A jelenséget az egész volt keresztény világban megfigyelték. Milliók és milliók vénségükig járnak különféle tanodákba, ám műveltséget, sőt komolyabb ismereteket nem szereznek. Egyetemi végzettséggel is kevesebbet tudnak földrajzról, történelemről – egyáltalán a világról, mint az egy évszázaddal ezelőtt élt szakmunkás. Félnék családot alapítani, élni, szolgálatukat megtalálni. Tessék rápillantani az amerikai, német vagy éppen magyar aggokra, akik kamaszként adják elő magukat, gépekkel játszanak, fiatal szeretőt tartanak, mesefilmeket, bulvárlapokat és kép- és fantiregényeket nézegetnek, szerepjátékokban álmodoznak. A szórakoztatásukra kitalált¹ világot valóságnak veszik. Álmodozásukból – egyelőre – fölébreszthetetlenek.

Aki nem emelkedik, az süllyed.

Az Arvisura az egyik magyar altató. Mi az Arvisura? A szó magyarul etimológiázhatatlan – *magyarázhatatlan!* –, ennek ellenére jelentése állítólag igazszólás, de ha beleolvasunk, kiderül, hogy inkább Pravda.²

Egy rajongója szerint „a magyarok szent Bibliája”. Erről beszélünk. A Pravda-újságnak és az Arvisurának az igazságtartalma azonos. Valószínűleg egy mondata sem állja ki a józan ész és az elemi ismeretek kritikáját. Ha Biblia vóna, akkor semmi szín alatt nem írhatta volna át se Paál Zoltán, se Bolyky Úr János. Márpedig ez történt. Paál Zoltán haláláig körmölte, s most Bolyky Úr folytatja. A Biblia, a Korán, a Upanisádok és a többi szent könyv szövege érinthetetlen, jottányival³ sem toldható-csorbítható.

Ha regény volna, akkor lennének hősei, a hősöknek ütközései, bukásai-tisztulásai, a vitáknak, leírásoknak igényes nyelve, és semmiképpen sem igyekezne a valóság helyére tolni, miként pl. a *Hamupipőke* vagy a *Gyűrűk Ura* sem állít önmagáról ilyesmit.

Ha eredeti történeti följegyzés volna, melyet tíz évezrednél régebb óta „húsz évenként” kiegészítettek az újabb események leírásával, akkor egyrészt különböző korú (!)

csodálatos nyelvmélekek sorozataként állna előttünk, mely bemutatná nyelvünk ősmagyarnál régibb állapotait, fejlődését, és nyilván eldöntené a különféle nyelveredet-elméletek vitáját. Másrészt egyezne a történelem igazolt tényeivel.

Nem fordulhatna benne elő mondatonként ekkora szamárság: „992-ben összehívták a birodalmi Nagyszalát (nagygyűlést) Veszprémben, az aranyasszonyok székhelyén, mivel el kellett döntení, hogy a keleti vagy a nyugati kereszténységhez csatlakozzunk-e.” Aki tűrhető eredménnyel végezte el a nyolc általánost, az előtt világos, hogy ez mekkora hülyeség. 992-ben e kérdés nem is létezett, ugyanis az ún. Nagy Egyházszakadás csak 1054-ben következett be! Előtte nem beszélhetünk keleti és nyugati keresztény egyházakról.

Politikai hatalmak természetesen működtek a környéken: a Bizánci Császárság, Róma keleti örököse, a maga hivatalos cezaropapizmusával, vagyis az egyháznak az uralkodó alá rendeltségével. Ezt az intézményt Iustinuánus császár (527–565) vezette be.

A Lajtán túl alakult a Német–Római Császárság – 800-ban. Első uralkodója, Nagy Károly látta el kisebb birtokokkal Itália közepén a Pápai Államot. Örökösei alatt a birodalom szétbomlott. A maradékként is hatalmas keleti – német – része az ezredforduló után szembefordult Rómával az ún. investitúra-háborúban. Az Árpádok Magyarországa tehát két óriási hatalom harapófogójában élt, melyek mindegyike ellenfélként tekintett rá. Bizánc uralkodójának politikai és gazdasági ereje mellett ráadásul vallási hatalma is volt. Géza és Szent István politikai bölcsességére jellemző, hogy a nagyfejedelem beszüntette a nyugati hadjáratokat, és II. Henrik német császár hűgát, Bajor Gizellát kérte meg fia nejeül, István pedig bizánci hercegnőt kért Imre számára, és bizánci szövetségben hadakozott a bolgárok ellen. Tehát a két nagyhatalom közti választást döntően a politika határozta meg, amelyben a távoli és kicsiny Róma alig játszott szerepet.

A római katolikus és a „görög keleti” egyház/ak közt a különbségek mindmáig és leginkább a szertartásokban és szokásokban mutatkoznak, a hitbéliek nagyságrendekkel csekélyebbek a katolikus-protestáns felekezetek közti eltérésnél.⁴ Mindazonáltal a Bizánchoz való csatlakozás következtében kimaradtunk volna a gótikából, reneszánszból, reformációból stb., mint történt ez a délszlávok, románok és oroszok esetében.

Ha a mi Pravdánk a „palóc regevilág” emléke volna, akkor magyar is viselné ennek nyomát. Pl. a mesék meg a néprajzi szakirodalom a 'sámán' szó helyett a 'táltost' használná, és legalább annyit tudnánk, hogy a táltosokat nem az elöljáróság választotta, mint az Arvisurában, hanem az Ég. Ennek jeleként születtek „fölös csonttal”. Beavatásuk pedig központi tanfolyam helyett párviadalban és földaraboltatásban és újjászületésben stb. történt. Aki olvasta az *Égigérő fát*, a *Fehérlófiát* vagy a palóc vidékről való *Sajóvölgyi népmeséket* Merényi gyűjtéséből, tudja. Sőt azt is, hogy a sámánhit minden változatában többistenhívó, s mint ilyen, nem fér össze az Arvisurában több helyütt pártfogolt egyistenhittel.

Igen illik ide Ny. Sz. Trubeckoj herceg vallási összehasonlítása.⁵ Trubeckoj szerint többek közt azért omlott össze az általa különben nagyra becsült és az orosz államiság előképének tekintett Dzsingisz kán-féle birodalom, mert gyöngye volt a vallási alapja. A mongolok sámánhitűek voltak, viszont a meghódított népek buddhisták, muszli-

mok, sőt, keresztények. „Dzsingisz az Egek Ura, Tengri kiválasztotta volt a sámánizmus szerint, így batalma misztikus alapjait pont a dogmatikailag legkevésbé kialakult vallásba vetette, amely [...] nem bírta a versenyt az [...] Euráziában kialakult vallásokkal. Lélektanilag lehetetlen volt áttérni az iszlámról, a buddhizmusról vagy a kereszténységről a sámánizmusra, fordítva viszont, ha egy vallásos érzelmű sámánista találkozott más vallásokkal, könnyen meggyőződhetett ezek felsőbbrendűségéről, és hajlamos volt más hitűekhez csatlakozni. [...] A nomád vezető réteg minden magas rangú tisztviselője [...] fokozatosan áttért a buddhizmusra vagy a muzulmán hitre, [...] így a sámánizmus nem játszott komoly szerepet az államban.” Ezzel párhuzamosan a nomádok vezető szerepe is lassan megszűnt. A vallás mellett lassan életmódot is váltottak: letelepedtek és beolvadtak a meghódított városok uralkodó osztályába.

Elgyermetegesedett kortársaink fordítva látnak. Ezért térnek át a kereszténységről a *Gyűrűk Ura* vagy *Harry Potter* ábrándvilágának hitére, mifelénk pedig az Arvisura bugyuta sámánkodására.

* * *

Aki netán a Nagyerejű Jánost is böngészte, annak nyilvánvaló, hogy irodalom nincsen hős nélkül, akivel ellenkezni-azonosulni tudunk, aki átmegy a katarzison: gyermeteg lustából férfivá érik, mint János.

Irodalom az Arvisura? Határeset. A Superman, a Pókember, a Batman színvonalán – ezek sajátos, szittyá sziruppal leöntött magyar változata. Mily csodálatos az öreg magyar gyermetegek számára, hogy a Csendes Óceántól a Lajtaig a 24 hun nép magyar törzsszövetsége uralkodott! Meg a szociszittyá ideológia: Jézus magyar vala, Aranyasszony a mamája, mindenütt demokrácia, nőszövetség meg ifjúsági, továbbá vasipar és szeretet. No és úrhajó! Sci-fi nélkül mire jutna az üzlet?

„A rováásokban is lejegyzett tény, hogy fejlődésünket egy földönkívüli civilizációnak, méghozzá a szíriuszi⁶ segítőinknek köszönhetjük.” A vessző után el is dobhatnánk a szöveget, mert az eredeti rováások nem léteznek. De ha már belegabalyodtunk, folytassuk. Paál Zoltán kezdetben finnugrizált a manysi rokonsággal, aztán jöttek a hun atyafiak, és az ügy átment sci-fibe. „Ez a társadalom mintegy 10 000 évvel fejlettebb nálunk. Külső jegyeik (sic!) azonosak a földi emberekével, csak valamivel magasabbak nálunk. A rováások szerint agyregzgések által is képesek kommunikálni egymással, illetve a beavatottakkal. Az első szíriusziak az utolsó eljegesedés előtt 1136 évvel és 320 nappal érkeztek a Földünkre.”⁷ Belőlük lettek a szumírok, hunok, magyarok, továbbá az „indiók”, akik Amerikába hajóztak, hogy pár ezer év múlva megtréfálják Kolumbuszt.

„Miért nem találnak a tudósaink evolúciós őseit a delfineknek?” (sic!) Kérdeztetik költőileg az Arvisura honlapján. Azért, mert a szittyá eleink „A legnagyobb Kaltieszony szekerén⁸ kis úszómedencében delfineket is hoztak magukkal.” A pulit is ők hozták, noha neki „találnak tudósaink evolúciós ősóket”. És csodák csodája, a Földön aztán nemcsak a delfinek genetikai őseit találták meg, hanem elődeiknek a jégkorszakok előtti csontjait is! Egészen az eocénig visszamenőleg! A Wikipédiában Ambulocetidek és Remingtonocetidek név alatt szerepelnek.

A Pakisztánban folytatott kutatás legjelentősebb felfedezése az Ambulocetus, ami úgy festett, mint egy három méter hosszú emlős-krokodil. Az Ambulocetus egy ki-

sebb testvére a Remingtonocetid, amelynek hosszabb orra volt, és némileg jobban alkalmazkodott a víz alatti élethez. Úgy vélik, hogy a Remingtonocetidek úgy éltek, mint a mai tengeri vidrák: a sekélyesben vadásztak a halakra.

* * *

„A koronába beépítettek 12 úgynevezett „beszélő, gondolatrezgésre hajlamos követ”, ami azt jelenti, hogy ezek a kövek bizony a Szíriuszról származnak, [...] Kr. e. 8508-ban. Mint az a nevükből is sejthető, ezek a kövek nem akármilyen tulajdonságokkal rendelkeznek. A korona viselője (aki csakis beavatott lehetett) ugyanis telepatikus kapcsolatba került általuk a 24 hun törzsszövetség többi beavatottjaival (sic!), így segítve az uralkodót a fontos döntései meghozatalában.” Lám, lám, volt nekik okos telefonjuk, amelyre olyannyira vágnak a Pravda-világ örök éretlenjei!

* * *

A moszkvai Pravda és az Arvisura is istentelen és kereszténygyűlölő. Ennek lehetséges taktikái:

a) nincs Isten, aki hisz benne, elmaradott, hülye.

Ez a taktika nem válik be mindenkinél, mert az emberek többsége akar hinni valamilyen, ha másban nem, az okos telefonban meg a telepatikus rezgőkőben, a szittyia magasabbrendűségben és hasonlóknban. Vagyis valami anyagi, megfogható fölsőbbségbe veti jobb sorsra érdemes hitét. Az álvallások terjedésének legfőbb akadályá Jézus Krisztus, az Élő Isten Fia, az Út, az Igazság és az Élet, a Szentháromságos Egyisten, a Világ Világossága, aki által minden lett, ami lett, s akin kívül nincs üdvösség.

b) Van isten valahol messze, a szíriuszi űrhajózás kipufogógázaiban, Jézus viszont nem az Atya fia, nem Megváltó, hanem a Paál-Bolyki kettős fikagyuradéka.

Jézus, naná! „100%-ban nem volt zsidó”, sőt az Atyával egylényegű sem, hanem félúfó.

„Mária, Jézus anyja, szabír származású, vér szerinti apja pedig isten vagy isteni származású, tehát nem földi ember, hanem egy szíriuszi (és valószínűleg azok között is igen magas fokú beavatott) férfi, és pontosan ebből eredtek Jézus rendkívüli képességei. Egyébként ő is egy ember volt a sok közül, csak genetikai öröksége, valamint az igen nagyfokú képzettsége révén vált azzá, amivé.” A lényeg az, hogy nem volt se Isten, se a Fia, se zsidó. Legfontosabb, hogy Isten sem volt, mert igazából Isten nincsen, csak mondódik, hogy volna-lenne valahol, valójában nincsen transzcendencia, nincsen metafizikai – a fizikán túli – létezés, csak az van, amit a jóságos Szeretetközpont Vezetősége osztogat.

Folytassuk Pravda-mesét: Mikor elrendelték az újszülöttek megölését, Mazarehi aranyasszony a féltett újszülöttet Hetevaret hiksosz-szabír kegyhelyre menekítette. Itt kapta a törzsi névadó szerint a Jézus nevet. Jézus az egy igaz isten hitében nőtt fel, s 12 éves korában Jeruzsálem templomában is megvédte hitét. [...] A 4 éves tárkányképzés⁹ alatt Jézus az összes hiksosz-szabír és zsidó ifjakat áttérítette a több-isten hitéről az egyisten-hitre. [...] a tébai bölcsekhez küldték továbbképzésre. 5 évig tanult Karnakban. Kr. u. 24-ben Jézust Ordoszba vezényelték beavatott-képzésre.”

Mielőtt megállna az eszünk, álljunk meg egy percre. Vegyünk mély levegőt, térképet, mérőléceket és gondolkodjunk. A Karnak-Ordosz távolság kb. 9000 km vonaton.

Jézus közismerten gyalog járt... Elővehetjük kamaszkori olvasmányunkat is: 1275-ben Marco Polo a Jézus korabeli közlekedési eszközökkel a szentföldi Akkóból, tehát¹⁰ három év utazás után ért Ordosz környékére, a Pekingtől mintegy 300 kilométerre északra fekvő Shangtuba, ahol Kubilaj kán nyári palotája állott. Mi tartott eddig? A távolság gyermekes képzelgés helyett valami. Téli van úttalan utakkal, alig megmászható hegyekkel, szakadékokkal, mocsarakkal, évszakokkal. Például télen esik a hó, fújja a szél, veszélyes a szabadban mászkálni, ráadásul nincs takarmány a teherhordó állatoknak. Ki kell várni a tavaszt. Máskor zivatarok zuhognak, hidakat mosnak el, odébb sivatagok következnek, melyeken csak karavánban lehet átmenni, tehát össze kell várni egy erős csapatot, amely képes megküzdenni a viszontagságokkal, a rablókcal. A távolságban keresztül-kasul persze nem a „24 hun nép békés törzsszövetsége” honol, hanem a tényleges, adatolt történelem, és különböző államok terjengenek, melyek gyakorta hadakoznak, s ha éppen nem, akkor is elkapják az idegeneket, hogy nem kémek-e véletlenül vagy készakarva, s ha minden rendben, akkor maradjanak, meséljenek...

Mindennek utána lehet nézni görög, örmény, perzsa, indiai, kínai és egyéb ókori történeti könyvekben és útirajzokban, továbbá a későbbi araboknál, Wilhelmus Rubruk vagy éppen a mi Juliánuszunk beszámolójában. Minderről műemlékek, leletek tízezrei tanúskodnak. Persze az Arvisura-Pravda éppen arra épül, hogy senki sem olvas semmit, sőt, az elemi iskolai tanulmányok is feledésbe merültek, a józan ész pedig oda.

Olvassunk még egy kicsit.

„A szabír Jézus a Szent-láda titkos szabályai szerint elnyerte a Messiás nevet. Előbb Töbetben, majd az Indus folyó mentén továbbvándorolva Nippurban beavatott fejedelemmé kiáltották ki, Urukban pedig királlyá koronázták. Ekkor, Kr. u. 29-ben megalapították az uruki egyisten-közösséget.” Sajnos a sumér birodalom két évezreddel korábban megdőlt. Területén – Uruk romladozó maradványai is – különféle, egymást is váltó államok osztoztak. Nyelve – mint a térség *latinja* – nagyjából Krisztus születéséig a tudomány nyelveként még itt-ott fennmaradt. „Ha majd egyszer a titkos rovások is napvilágot látnak, még több igazságot meg fogunk tudni Jézusról.” Eddig semmilyen rovások nem kerültek elő. Sem a nyilvánosak, sem a titkosak, a Szalavaré Tura manysi sámánunoka által – állítólag – hozott több vagonnyi telerött deszka¹¹ sem, legkevésbé az aranylapokra karcolt összöveg.

Érjük be szent János apostol szavaival: „Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Messiás? Ez az antikrisztus: tagadja az Atyát és a Fiút. Mind az ugyanis, aki tagadja a Fiút, nem ismeri el az Atyát sem” (1Jn 2,21–22).

J E G Y Z E T E K

1 Jó pénzért persze.

2 Magyarul: igazság.

3 Jotta, a legkisebb görög betű: é – épőá.

4 A Hiszekegy szövegébe a toledói zsinat iktatta be a *Filioque* szót, miszerint a Szentlélek „az Atyától és a Fiútól származik. Rómában 1014-től mondják így a hitvallást. A keleti (ortodox) egyházak ezt sohasem fogadták el.

- 5 Dzsingisz kán hagyatéka: 88. skk. old. Máriabesnyő, 2011, Attraktor Kiadó.
- 6 A Szíriusz a Nagy Kutya – Canis Maioris – csillagkép alfája. Távolsága 8,6 fényév. Napunknál kb. kétszer nagyobb, felszíni hőmérséklete 10 000 K körüli, tehát legfölbjebb atomizált állapotú embe-
rek élhetnek rajta. Kísérő csillaga egy ún., fehér törpe, a Szíriusz B, melynek átmérője kicsivel na-
gyobb a Földénél, tömege a Napéhoz hasonló: egy szétpukkant és összeomlott vörös óriás marad-
ványa. Az ilyen rendszerekben élet létezése valószínűtlen.
- 7 Beh kár, hogy a jégkorszakkezdet órája és a perce hiányzik Paál Zoltán kéziratából! Sebaj, egyszer
majd Bolyky Úr János megadja, még a századmásodpercet is!
- 8 Magyarul inkább: Kalties-asszony legnagyobb szekeren...
- 9 Kb. szakmunkásképző, inasiskola.
- 10 Kb. 1000 kilométerrel közelebből.
- 11 Ha a két nagyalakú kötetben megjelent Arvisurát valóban a könyvben látható mutatvány rovás sze-
rint rótták volna, akkor tényleg több vagonnyi deszkát kellett volna hoznia a derék szovjet ejtőer-
nyős diverzánsnak. Továbbá: kitől tanult meg magyarul a manysi sámán nagyapó? Ki oktatta mai
nyelvhasználatunkra, helyesírásunkra és rovás betűinkre?

Millecentenáriumi bonfoglalási emlékmű. Vereckei-bágyó

CZAKÓ GÁBOR (1942) Budapesten élő író, kritikus, képzőművész. Legutóbbi kötete: *Eredeti magyar nyelvtan* (2011).